

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117219207
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7117219207.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 44/A, IČO: 35 815 256, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. - V. I., o zaplatenie 133,87 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 29. mája 2018 sp.zn. 39Csp/171/2017

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 29. mája 2018 č.k. 39Csp/171/2017-74 vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o náhrade trov konania a v zrušenom rozsahu v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 29. mája 2018 č.k. 39Csp/171/2017-74 výrokom I. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 34,34 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 11,46 € od 1.1.2015 do zaplatenia, s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 22,88 € a od 3.11.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výrokom III. žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 133,87 € s príslušenstvom titulom úhrad za dodávku plynu (34,34 €), titulom poplatku za prerušenie dodávky zemného plynu (78,53 €) a titulom poplatkov za vystavenie a zaslanie upomienok (21 €).

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané uzavretie zmluvy o dodávke plynu dňa 9.1.2012, na základe ktorej žalobca vyúčtoval žalovanému dodávku plynu na dohodnutom odbernom mieste za obdobie od 19.11.2013 do 24.9.2015 v celkovej sume 34,34 €, poplatok za prerušenie dodávky zemného plynu v sume 78,53 € a 7x po 3 € za jednotlivé upomienky, ktorými žalobca vyzýval žalovaného na zaplatenie vzniknutých nedoplatkov.

4. Za dôvodnú považoval žalobu v časti zaplatenia nedoplatkov za dodávku zemného plynu v celkovej výške 34,34 € a v prevyšujúcej časti považoval žalobu za nedôvodnú. Konštatoval, že žalobcovi nevznikol nárok na náhradu nákladov na zabezpečenie fyzického prerušenia, resp. obmedzenia z titulu neoprávneného odberu pre koncového spotrebiteľa. Žalobca totiž vôbec súdu nepreukázal, z akého titulu predmetnú sumu žalovanému fakturoval, a preto neunesol dôkazné bremeno. K žalobe nepripojil dôkazy, z ktorých by bolo zrejmé, z akého titulu predmetnú sumu fakturoval. Nepreukázal tak tvrdený skutkový stav. Navyše poplatok za prerušenie/obmedzenie dodávky plynu bol žalobcom jednostranne stanovený, a teda nebol individuálne dojednaný. Zároveň išlo o poplatok, s ktorým žalovaný nebol oboznámený, a žalovaný nemohol ovplyvniť ani jeho výšku, ktorá bola jednostranne stanovená žalobcom. Ak by aj takýto poplatok bol medzi stranami sporu dohodnutý, súd by ho

posudzoval z hľadiska neprijateľnej zmluvnej podmienky, nakoľko v danom prípade išlo o typovú zmluvu. Za nedôvodnú považoval žalobu aj v časti o zaplatenie náhrady za upomienky v celkovej výške 21 €. Túto náhradu súd posúdil ako zmluvnú pokutu, avšak žalobca nepreukázal, aby účastníci uzavreli dohodu o takejto zmluvnej pokute. V tomto smere teda tiež neunesol dôkazné bremeno.

5. Na zaplatenie úrokov z omeškania súd zaviazal žalovaného v zmysle ust. § 517 ods. 1,2 OZ v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

6. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a aj keď žalovaný bol v konaní celkovo úspešný, trovy konania mu nevznikli, preto súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

7. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (99,53 € s príslušenstvom) v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a navrhol v napadnutej časti rozsudok zmeniť tak, že prizná žalobcovi uplatnený nárok v celom rozsahu, alternatívne navrhol zrušiť rozsudok v napadnutej časti a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. S poukazom na ust. § 177 ods. 2 písm. a/ CSP argumentoval tým, že ak žalovaný nespochybnil tvrdenia žalobcu a podľa názoru súdu skutkové tvrdenia neboli sporné, súd mal žalobe vyhovieť. Ak súd považoval tvrdenia za sporné, neboli splnené podmienky pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania. Súd síce nebol povinný žalobcu vyzývať na doplnenie dokazovania, avšak nemohol vo veci rozhodnúť a žalobu zamietnuť bez toho, aby nenariadil pojednávania, na ktorom by bolo možné doplniť dokazovanie sporovými stranami. Súd porušil aj ustanovenia § 171 ods. 1 CSP a § 181 ods. 2 CSP, ktoré ukladajú povinnosť súdu určiť, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná, pričom uvedie aj svoje predbežné právne posúdenie veci. Povinnosťou súdu je vyzvať aj na doplnenie nejasného alebo neúplného podania. Namietal, že ak súd nevyslovil svoj právny názor a neprezentoval pred stranami žiadnu skutočnosť ako spornú, nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov, ktoré by vyvrátili alebo potvrdili tvrdené skutočnosti. Tým došlo žalobcovi k odňatiu možnosti konať pred súdom. Poukázal na to, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú aj Obchodné podmienky pre opakované dodávky plynu pre odberateľov plynu v domácnosti a poplatky za upomienky, ako aj poplatok za prerušenie dodávky plynu boli fakturované v súlade s týmito obchodnými podmienkami a platným cenníkom. Ohľadne týchto nárokov žalobca nemohol produkovať ďalšie dôkazy, keďže vo veci nedošlo k vytýčeniu termínu pojednávania. V závere zdôraznil, že ním tvrdené skutočnosti neboli žalovaným popreté, preto súd mal jeho žalobe vyhovieť.

8. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

10. V prejednávanom spore neboli splnené podmienky pre rozhodnutie v spore bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 297 písm. b/ CSP a v dôsledku tohto nesprávneho procesného postupu súd vo veci rozhodol predčasne, a teda vecne nesprávne.

11. Súd prvej inštancie s odkazom na ust. § 297 písm. b/ CSP, že ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 €, mimo pojednávania vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré žalobca predložil spolu so žalobou (zmluva o dodávke plynu, Obchodné podmienky pre opakované dodávky plynu pre odberateľov plynu v domácnosti, Cenník za dodávky plynu pre domácnosti, faktúry, upomienky č.l. 6 až 36 spisu) a v spore rozhodol bez nariadenia pojednávania dňa 29.5.2018 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

12. Pre rozhodnutie odvolacieho súdu bolo významné predovšetkým vyriešiť si najskôr tú procesnú otázku, či súd prvej inštancie mohol podľa ust. § 297 písm. b/ CSP vo veci samej rozhodnúť bez nariadenia pojednávania za situácie, keď podľa neho žalobcom predloženými listinnými dôkazmi neboli preukázané všetky rozhodujúce skutočnosti a súd prvej inštancie tak musel založiť svoje rozhodnutie v napadnutej zamietavej časti na závere o neunesení dôkazného bremena žalobcu.

13. V zmysle ust. § 297 CSP (Osobitné ustanovenia o pojednávaní) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak
a/ sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,
b/ ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšujú 1.000 €.

14. Vyššie citované zákonné ustanovenie je súčasťou druhej hlavy CSP - Spory s ochranou slabšej strany, prvého dielu - Spotrebiteľské spory, a teda upravuje zákonné podmienky pre rozhodnutie súdu v spotrebiteľských veciach bez nariadenia pojednávania.

15. V spotrebiteľských veciach súd môže rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, ak vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa (písm. a/) alebo ak ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 € (písm. b/). Podmienky v zmysle § 297 písm. b/ CSP pre rozhodnutie súdu bez nariadenia pojednávania musia byť splnené kumulatívne, a teda nesplnenie niektorej z nich má za následok, že súd je povinný vo veci nariadiť pojednávanie.

16. Cieľom vyššie citovaného zákonného ustanovenia je, aby pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať v zásade v tzv. bagateľných sporoch (bagateľný cenový priemer pri spotrebiteľských sporoch predstavuje 1.000 €), pri ktorých zároveň nie je potrebné dokazovanie vzhľadom na nespornosť skutkových zistení a nie je nevyhnutné ústne pred súdom prejednať argumenty strán týkajúce sa právneho posúdenia sporu.

17. Zákon nestanovuje, čo treba rozumieť jednoduchým právnym posúdením. Posudzujúcim subjektom toho, čo je jednoduché právne posúdenie, je konajúci súd.

18. Za nesporné skutkové tvrdenia sa v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP považujú skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela.

19. V zmysle ust. § 186 ods. 2 CSP súd má vychádzať zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, a teda nie je povinný o nich vykonávať dokazovanie.

20. Skôr, ako súd v sporovom konaní pristúpi k vykonávaniu dôkazov, identifikuje, ktoré skutkové tvrdenia strán sú sporné a ktoré sú nesporné. Táto klasifikácia má pre ďalší procesný postup súdu zásadný význam. Ak sú skutkové tvrdenia strán sporné, je povinnosťou súdu vyhodnotiť ich pravdivosť na základe vykonaných dôkazov. V sporovom konaní však súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. To však neplatí výnimočne, ak existuje dôvodná pochybnosť o pravdivosti nesporných skutkových tvrdení (§ 186 ods. 2). Zákon používa pojmy „nesporné tvrdenia“ (§ 151) a „zhodné tvrdenia“ (§ 186 ods. 2), oba pojmy sú však významovo totožné (viď Civilný sporový poriadok, komentár, Doc. JUDr. Marek Števíček, PhD. a kolektív, C.H.Beck, 2016, str. 573).

21. Cit. ust. § 186 ods. 2 CSP oprávňuje súd, aby si osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Súd teda nemusí vykonávať dokazovanie ohľadom skutočností, ktoré medzi stranami sporu nie sú sporné a môže ich bez dokazovania zobrať za základ svojho rozhodnutia. Pri prevzatí zhodných tvrdení strán je súd limitovaný, a to v dvoch smeroch. Prvým limitom je, že súd nemôže vziať za preukázané také zhodné tvrdenia strán, u ktorých existuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Uvedená koncepcia má zabrániť vytvoreniu fiktívnych skutočností a urobiť ich základom súdneho rozhodnutia. Ak má súd dôvodné pochybnosti o pravdivosti zhodných tvrdení strán, vykoná ohľadom nich dokazovanie. V sporovom konaní strana musí navrhnuť dôkazy na ich preukázanie (okrem sporov s ochranou slabšej strany). Ak strana dôkazy nenavrhuje, súd na tieto tvrdenia neprihliada (viď vyššie citovaný komentár str. 712-713).

22. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že za nesporné sa síce považujú tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, avšak súd nie je povinný vychádzať z týchto zhodných tvrdení strán, ak má dôvodnú pochybnosť o ich pravdivosti.

23. V prejednávanej spore skutkové tvrdenia žalobcu síce žalovaný výslovne nepoprel, keďže sa k podanej žalobe nevyjadril, avšak súd nie všetky skutkové tvrdenia žalobcu považoval za preukázané, keďže žalobca na ich preukázanie nepredložil potrebné dôkazy a vo vzťahu k týmto nepreukázaným tvrdeniam nebolo možné aplikovať ust. § 151 CSP o popretí skutkových tvrdení protistrany s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR z 11.6.2019 sp.zn. I. ÚS 246/2019.

24. Nemožno teda súdu vytýkať, že bez ďalšieho nevychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré žalovaný nepoprel, avšak procesného pochybenia sa dopustil súd, ak vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 písm. b/ CSP.

25. Ako vyplýva z cit. ust. § 297 CSP, rozhodnutie vo veci samej bez nariadenia pojednávania je koncipované len ako možnosť, nie ako povinnosť a vždy je vecou konajúceho súdu, aby vzhľadom na konkrétne okolnosti v každej prejednávanej veci starostlivo zvážil, či je takýto postup namieste, a to najmä so zreteľom na potrebu zabezpečenia dostatočného priestoru na realizáciu procesných práv sporových strán a zásady spravodlivého súdneho konania, vrátane zásady predvídateľnosti postupu súdu v konaní. Ak vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci možno takýto priestor poskytnúť iba v rámci nariadeného pojednávania, nemôže súd rozhodnúť vo veci samej bez nariadenia pojednávania, teda len na verejnom vyhlásení rozsudku.

26. O taký prípad ide aj vtedy, ak súd mieni žalobu ako nedôvodnú, čo i len sčasti zamietnuť pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom.

27. Súd je teda povinný nariadiť pojednávanie v prípade, ak by v dôsledku rozhodnutia vo veci bez jeho nariadenia, kedy sa nepoužije ustanovenie § 181 ods. 2 CSP (súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná a uvedie tiež svoje predbežné právne posúdenie veci), boli vzhľadom na okolnosti danej veci, postup súdu a jeho rozhodnutie prekvapivé. Cieľom zavedenia ustanovenia § 118 ods. 2 do O.s.p. a následne § 181 ods. 2 do CSP bolo predovšetkým zvýšiť predvídateľnosť postupu a rozhodovania súdu a posilniť právo na spravodlivý súdny proces. Týmto ustanoveniami sa má sporovým stranám vytvoriť procesná možnosť predvídať rozhodnutie súdu a tomu prispôbiť realizáciu jeho procesných práv (viď. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo /236/2010 zo dňa 14.4.2011 alebo sp.zn. 3Mcdo/18/2010 zo dňa 17.2.2011).

28. Súd prvej inštancie sa dôsledne vyššie uvedenými zásadami neriadil, keď žalobu zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom bez nariadenia pojednávania.

29. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní uplatnených nárokov v napadnutej časti považuje za predčasný, keď v dôsledku porušenia práva žalobcu na spravodlivý súdny proces vychádza z nedostatočne ustáleného skutkového stavu.

30. Odvolací súd uvádza, že bez nariadenia pojednávania môže súd prvej inštancie vec prejednať a rozhodnúť súčasne len za podmienky, že bol náležite zistený skutkový stav veci na základe stranami predložených listín, lebo nimi boli preukázané všetky medzi stranami sporné skutkové okolnosti, významné pre právne posúdenie veci. Ak totiž ust. § 297 CSP upravuje podmienku, že skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, vyjadruje tým nielen požiadavku, aby súd prvej inštancie pri zisťovaní skutkového stavu veci nevychádzal, samozrejme okrem zhodných tvrdení strán, resp. zo skutkových tvrdení strán, ktoré protistrana výslovne nepoprela (§ 151 ods. 1 CSP), z iného dôkazu ako z listín predložených stranami, ale aj podmienku, že všetky rozhodujúce skutočnosti budú zhodnými, resp. nespornými tvrdeniami strán a nimi predloženými listinami náležite preukázané a že teda podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie nebude (aj) nesplnená povinnosť tvrdenia alebo neunesenia dôkazného bremena. Ak sa ukáže, že strana doteraz nespĺnila svoju povinnosť tvrdenia (neuviedla všetky rozhodujúce skutočnosti alebo ich uviedla neúplne) alebo povinnosť dôkaznú (nenavrhol dôkazy potrebné na preukázanie všetkých svojich sporných tvrdení, ktoré sú pre právne posúdenie veci významné), musí súd prvej inštancie, aj keby išlo o spor podľa § 297 písm. b/ CSP, ako to bolo v danom prípade, vždy nariadiť pojednávanie (§ 177 ods. 1 CSP), pretože si musí splniť obligatórnu povinnosť v zmysle § 181 ods. 2 CSP, t.j. určiť, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná a uviesť tiež

svoje predbežné právne posúdenie veci, teda informovať o rozsahu sporných a nesporných skutočností a dokazovania, čo bez nariadenia pojednávania nie je možné.

31. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uzaviera, že na prejednanie veci samej nie je potrebné v zmysle ust. § 297 písm. b/ CSP nariadiť na súde prvej inštancie pojednávanie, i keď ide o spotrebiteľský spor do 1.000 €, len vtedy, ak strany sporu prostredníctvom nimi predložených listinných dôkazov a svojich nesporných tvrdení uniesli bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno a ak podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej bol týmito dôkazmi (prípadne aj pomocou zhodných, resp. nesporných tvrdení strán) zistený skutkový stav veci, čo však v prejednávanej veci splnené nie je.

32. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcom predloženými listinnými dôkazmi súd nemal za preukázané tvrdenia žalobcu, bolo jeho povinnosťou nariadiť pojednávanie, na ktorom by určil, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné a ktoré nie, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nie a mal uviesť svoje predbežné právne posúdenie veci, z ktorého by žalobca získal informáciu o rozsahu sporných a ním nepreukázaných tvrdení a mal by tak vytvorenú procesnú možnosť navrhovať ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

33. Pokiaľ súd takto nepostupoval, znemožnil tým žalobcovi, aby uskutočňoval svoje procesné práva a zároveň jeho rozhodnutie v tomto štádiu konania a dokazovania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, preto odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutom zamietavom výroku v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie 99,53 € s prísl. v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP a vracia vec súdu prvej inštancie v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

34. Po vrátení veci bude povinnosťou súdu vo veci nariadiť pojednávanie, vykonať úkony podľa ust. § 181 ods. 2 CSP a po vykonaní dokazovania vo veci opätovne rozhodnúť.

35. Predmetom konania po zrušení rozsudku teda zostáva suma 99,53 € s príslušenstvom, a to titulom poplatkov za upomienky (7 x 3 €) a titulom poplatku za prerušenie dodávky zemného plynu (78,53 €).

36. Z dôvodu procesnej hospodárnosti odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o právne posúdenie nároku na zaplatenie poplatkov za upomienky, vyslovil svoj právny názor v rozsudku sp.zn. 6Co/109/2018 zo dňa 19. marca 2019 tak, že poplatky za upomienky sú príslušenstvom pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Obč. zákonníka a s poukazom na povinnosť žalobcu upozorniť odberateľa na neuhradenie záväzkov v zmysle § 17 ods. 13 zákona 251/2012 Z.z. dodávateľ má nárok na úhradu poplatku za upomienku vo výške stanovenej v cenníku v súlade s obchodnými podmienkami, ktoré sú schválené Úradom pre reguláciu sieťových odvetví.

37. V súvislosti nárokom na zaplatenie poplatkov za upomienky odvolací súd dáva do pozornosti, že aj v tomto prípade je potrebné posudzovať účelnosť takto vynaložených nákladov, a to z hľadiska, či bolo účelné žalovaného 7 x v pravidelných jednomesačných intervaloch upozorňovať na zaplatenie toho istého nedoplatku (18,46 €), ako to vyplýva zo všetkých upomienok, a to aj s poukazom na ust. § 17 ods. 13 zákona 251/2012 Z.z. o energetike, ktoré neukladá povinnosť opakovaných výziev.

38. Podľa názoru odvolacieho súdu postačuje jedno upozornenie podľa § 17 ods. 13 cit. zák., ktoré spĺňa tam uvedené náležitosti a ktoré bolo žalovanému doručené a opakované upozornenia na zaplatenie toho istého nedoplatku považuje súd za nadbytočné a neúčelné.

39. Pokiaľ ide o poplatok za prerušenie dodávky plynu, v tomto štádiu konania žalobca nepreukázal, či vôbec a kedy došlo k prerušeniu dodávky plynu, a to ani v odvolacom konaní, pričom len samotná faktúra na č.l. 25 spisu, vyhotovená 11.9.2015 s dátumom splatnosti 25.9.2015, ktorej doručenie žalovanému navyše nie je ani preukázané, nie je dôkazom o dôvodnosti tohto nároku.

40. Pozornosti odvolacieho súdu neušla ani tá skutočnosť, že vyššie uvedená faktúra je vyhotovená 11.9.2015, z čoho možno usúdiť, že najneskôr v tento deň malo dôjsť k prerušeniu dodávky plynu, pričom následne z vyúčtovacej faktúry na č.l. 21 vyplýva, že odber plynu bol účtovaný až do 24.9.2015, čo nie je v súlade s fakturáciou poplatku za prerušenie dodávky plynu.

41. Až v prípade, že žalobca odstráni vyššie uvedené rozpory a predovšetkým preukáže, kedy došlo k prerušeniu dodávky plynu žalovanému, je možné sa ďalej zaoberať posudzovaním tohto nároku ako nároku vyplývajúceho z obchodných podmienok, schválených Úradom pre reguláciu sieťových odvetví a cenníkom externých služieb a výkonov.

42. V tej súvislosti bude povinnosťou súdu posúdiť, či tieto obchodné podmienky nie sú vylúčené zo súdnej kontroly neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmysle článku 1 bod 2 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách aj s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 10. septembra 2014 vo veci C 34/13. Podľa Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993, regulované ustanovenia nepodliehajú preskúmvaniu, zmluvné podmienky, ktoré odrážajú záväzné, zákonné alebo regulačné ustanovenia, nepodliehajú ustanoveniam tejto smernice, čo potvrdil aj rozsudok Súdneho dvora EÚ z 10.9.2014 vo veci C 34/13 M. C. c/a Smart Capital a.s Zmluvné podmienky, ktoré odrážajú obsah záväzného, zákonného alebo regulačného ustanovenia, sú vylúčené z pôsobnosti smernice o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví je zákonom určeným štátnym orgánom, ktorý schvaľuje a tým aj určuje obsah obchodných podmienok žalobcu, v dôsledku čoho sú tieto podmienky regulovanými ustanoveniami vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Rozhodnutie o schválení obchodných podmienok je v zmysle § 13 ods. 4 zákona 250/2012 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach záväzné pre všetkých účastníkov trhu s elektrinou a účastníkov trhu s plynom. Práve z týchto schválených obchodných podmienok vyplýva právo žalobcu účtovať si podľa cenníka externých služieb a výkonov poplatkov za prerušenie dodávky plynu a za opomienku.

43. Odvolací súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti žalobou uplatnených nárokov je na žalobcov a povinnosťou súdu nie je ani s poukazom na ust. § 295 a § 303 CSP obstarávať dôkazy ex offa na tvrdenia ním uvádzané, keďže žalobca nie je spotrebiteľom.

44. Pokiaľ žalobca nepredloží dostatok dôkazov na preukázanie tvrdení uvedených v žalobe, nejde o vadu podania, ktorú je povinný súd odstraňovať a teda nebolo povinnosťou súdu vyzývať žalobcu na predloženie dôkazov na ním uvádzané tvrdenia.

45. Dôkazy, na ktoré sa žalobca odvoláva, a ktoré má k dispozícii, je povinný súdu aj predložiť a nie je povinnosťou súdu ex offa tieto dôkazy obstarávať z internetových stránok.

46. V novom rozhodnutí súd opätovne rozhodne o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

47. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).